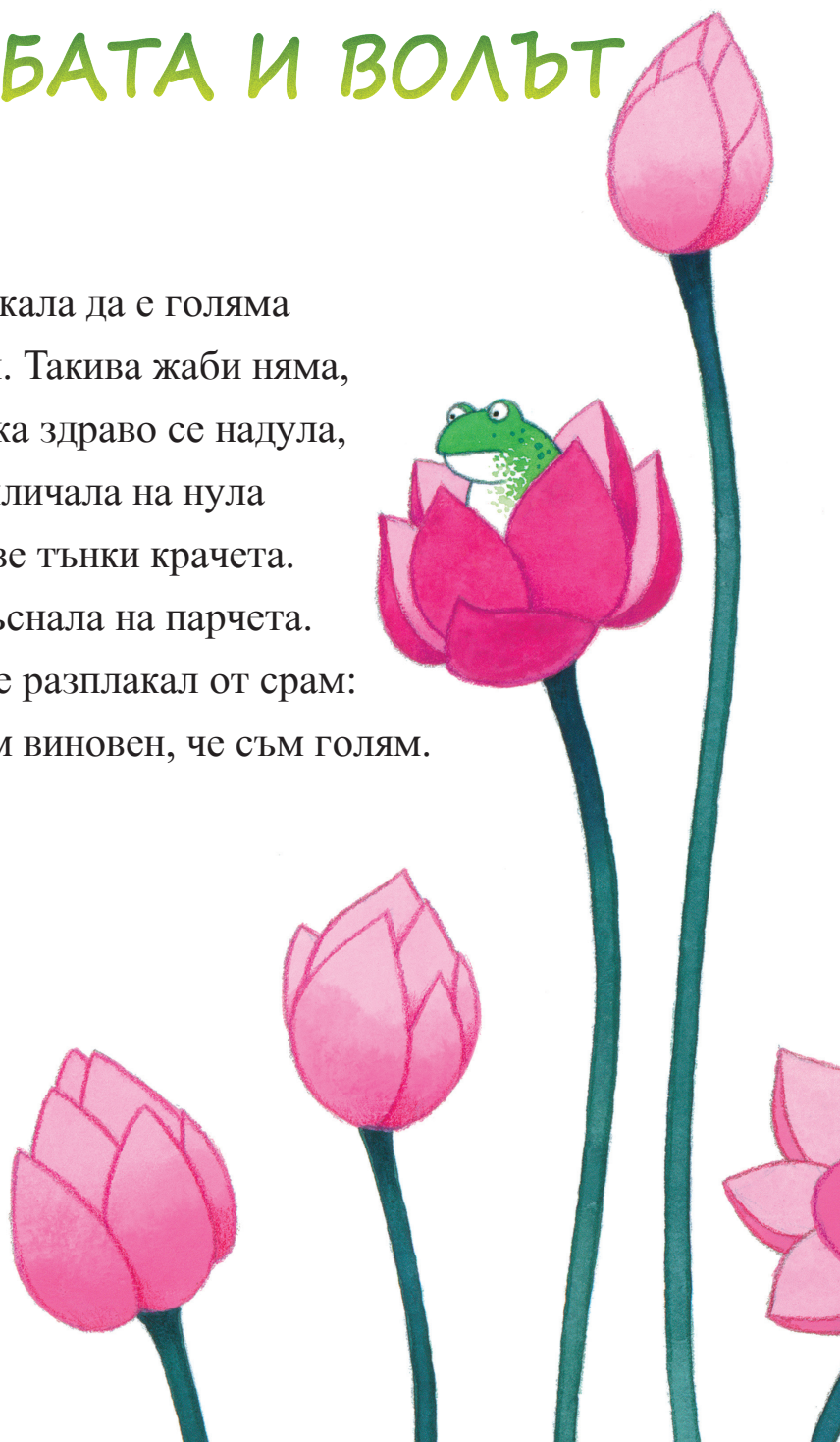

ЖАБАТА И ВОЛЪТ

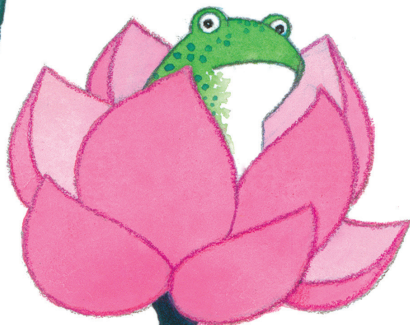
Жаба искала да е голяма
като вол. Такива жаби няма,
но тя така здраво се надула,
че заприличала на нула
върху две тънки крачета.
И се пръснала на парчета.
Волът се разплакал от срам:
– Не съм виновен, че съм голям.

ВОЛЪТ И ЖАБАТА

Една жаба
не искала да е слаба.
Така ѝ се струва –
ще стане колкото вол,
ако се надува,
надува.

Волът го хванало страх
(има волове разни)
да не се пръсне, тогава
започнал да се смаява,
само да не я дразни.

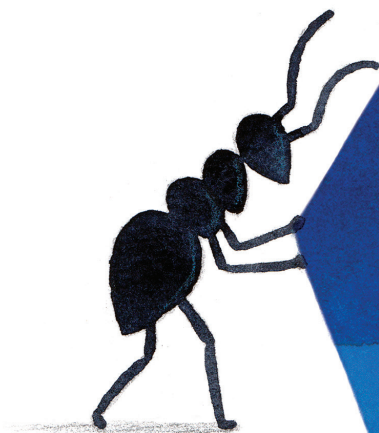

НА ЛИСИЦАТА

Това е същото грозде
от висока лозница,
което било кисело
според онази лисица.
Да си хапне иска,
но е много ниска.
Ти обаче, юначе,
подскочи на един крак
Как? Без подготовка?
Утре опитай пак.
Всичко е тренировка.
Накрая ще стигнеш една
лоза със сладки зърна.

НА МРАВКАТА

В басня скъперница Мравка
пъди Щурец с подигравка.
Не пее за награда и слава.
Той песни на всеки раздава.

НА ЩУРЕЦА

О, бедни Щурецо,
така те обичам,
когато, певецо,
в надежда напразна
отиваш при Мравка,
свидлива, омразна,
която вратата си тръшва от яд —
да гинеш в канавка
от студ и от глад.
Макар че с радост
по тези ливади
слушаше твоите
серенади.

В ден дълъг и жарък
ти щедро ѝ даваше своя подарък.
Свиреше лятно
напълно безплатно.
Умираш от студ, но несъмнено
на Мравката ѝ е по-студено:
в богатото ѝ селце
нищо не може да я стопли,
защото
няма сърце!